

Пролісок

portal.prolisok.org

березень
2015
№7
(157)

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

Газета Кіровоградського обласного навчально-виховного комплексу
(гімназія-інтернат – школа мистецтв)

Сьогодні в номері:

Провісник долі
України

6-7 см.

Що засмічує
нашу мову?

8-9 см.

Свято весни в
облкомплексі

2-5 см.

СВЯТО ВЕСНИ В ОБЛКОМПЛЕКСІ

Прийшла весна. Березень надворі! Все вже дихає справжнім березневим повітрям. Особливий настрій буває тільки на початку весни і радіємо сонцю і теплу, навіть якщо вони балують нас нечасто. Де-не-де з-під снігу вже почали пробиватися перші квіти, чути щебетання птахів. Але найважливішою подією весни, яку чекають дівчата, мами і бабусі, є Міжнародний жіночий день – 8 березня. На це свято чоловіки готують усім дівчатам подарунки. Так і наші хлопці подарували прекрасний концерт, від якого вся жіноча половина гімназії була у захваті. У цей день ми відчували себе королевами! Наймолодші гімназисти запропонували бадьорий і енергійний номер. Хлопці з шосто-го класу стали балеринами і показали нам, що граціозними і прекрасними не народжуються, а стають.

Хлопці з сьомого класу перевершили самі себе, виконавши композицію в стилі Майкла Джексона. Чіткі та злагоджені рухи гармонійно злилися з музикою. Дивлячись на них, відчувається сильний чоловічий дух. Од-

разу можна помітити, що вже немає інколи сором'язливих, інколи боязких хлопчаків. А вже справжні парубки, які сміливо зможуть захистити нас – тендітних дівчат.

Під феєричну музику учні восьмого класу відтворили атмосферу справжньої вечірки, а дев'ятикласники привітали завжди красивих і чарівних жінок та дівчат романтичним танцем. Наші дорогі хлопці, дякуємо вам за те, що ви заради нас готові на все!

Костенко Катерина, 6 клас
Василиженко Марійка, 7 клас

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

7 березня у Кіровоградському облкомплексі відбулося свято! Кожен хлопець та чоловік гімназії вітали прекрасну статтю із Всесвітнім святом жінок. Вони справили величезне враження своїми феєричними виступами. Але найбільше нам, дівчатам 11-В класу, сподобалися наші улюблені хлопці, які поставили оригінальний танець, змонтували цікаве відео та щиро привітали дівчат. Ми дуже пишаємося ними, вони – найкращі! Цим виступом наші чоловіки ще раз нагадали, що з нами поряд завжди будуть вони, справжні чоловіки!

Дівчата 11-В класу

Чесно кажучи, дівчата 10-А класу були на сто відсотків упевнені, що виступ наших хлопців буде найкращим. І очікування підтвердились! Погодьтеся, важко вигадувати щороку новий номер, бажано цікавий і кумедний. У цьому році вже шостий Міжнародний жіночий день, з яким нас вітали зі сцени. Але, як не дивно, хлопцям щоразу вдається видумати, чим нас здивувати. Цього року це був пен таппінг (бітбокс ручкою) Олександра Чижика. Ми знали, що він захоплюється цим новим, маловідомим видом мистецтва, та навіть не могли подума-

ти, що він поділиться своїми вміннями з усією гімназією. Приємно було знову спостерігати, як наші хлопці танцюють. Особливо дякуємо за вибір пісні: «Шоколад» нас неабияк потішив! Спасибі велике за подаровані кулькові квіти і цукерки. Завдяки вам, наші найкращі хлопці, цьогорічне Восьме березня запам'ятається нам ще на багато років!

Романюк Марина, 10-А клас

Вражаючим був виступ і юнаків 11-Б класу. Спочатку хлопці не могли вирішити, як все ж таки привітати дівчат, а головне – навіщо і за що? Так і народилася ідея привітання! «Вони ж постійно говорять те, чого не знають, беруть незліченну кількість речей, навіть якщо половина їм не знадобиться, а головне – витрачають купу часу лише для того, щоб підібрати спідницю під блузку, блузку під взуття, взуття під зачіску. А потім вирішують, що брошка не підходить, і переодягаються заново».

Важливим було і те, що більша половина юнаків класу є переможцями олімпіад та МАНу, і ролі довелося виконувати учням, які «не по цій справі». Це було сюрпризом для дівчат. Всі вже звикли до сценічної майстерності

ГІМНАЗИЙНЕ ЖИТТЯ

Максима Бедзя, а от привітання від Роми Ляшонка були для всіх великою приємною несподіванкою! А коли на сцену вийшли вищезгадані МАНівці, це взагалі було дивом, та ще й Вітя Шутенко сказав щирі слова привітання і вдячності, так як він вміє – голосом радіоведучого.

Тож дівчата класу дуже вдячні за ці хвилини радості і сміху. Ми пишаємося тим, що будь-які хлопці нашого класу можуть влаштувати нам свято. Вони подарували пам'ять, а це – найголовніше, адже вона ніколи не зітреться і не забудеться.

Касіротська Катерина, 11-Б клас

Хлопці 11-А класу не могли не долучитися до святкування Міжнародного дня жінок і традиційно привітали прекрасну половину гімназії – учениць та працівниць закладу – зі святом весни, краси та миру. Учні класу взяли активну участь у створенні дійства та подарували глядачам дві майстерні хореографічні композиції.

Одна з них – «Люди в чорному» – танець, що припав до душі дівчатам і жінкам і вже вкотре справив незабутнє враження. Звісно, хто ж встоїть перед силою, мужністю і професіо-

налізмом наших хлопців-танцівників? Зал із задоволенням переглянув цей номер ще раз і поринув у атмосферу однойменної кінострічки про агентів, що спасають світ.

Фінальна композиція під назвою «Стіна» стала вибуховою кінцівкою свята: сильний та проникливий танець змусив замислитися над актуальними проблемами сьогодення, закликав до миру та єднання. «Все що нам потрібно – це зробити так, щоб впала стіна ворожнечі, ненависті та нетерпимості, лише тоді зможемо насолоджуватися красою життя», – стверджували своїм танцем хлопці. Ми щиро дякуємо їм за святкове дійство, що хоч на якийсь час занурило нас у світ казки та дива. І лише одна дрібниця, через яку важко на душі, не дає спокою: це наш останній концерт, останнє свято весни у стінах рідної гімназії. Та впевнена, лише світлі й приємні спогади залишаться у нас в серці про ці безтурботні часи.

Валента Юлія, 11-А клас

На концерті всі запрошені поринули в незабутню атмосферу. Панувало відчуття справжнього свята. Незабутнім виявився номер хлопців 10-Г класу, танець «Справжніх чоловіків»,

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

який перевершив наші очікування. Нас вразив оригінальний образ та вигадливий костюм.

Редколегія 10-Г класу

Виступ хлопців 11-Г класу не можна не назвати феєричним! Вражало все: незвичайна музика (українська пісня «Ніч яка місячна» у стилі рокабілі, гурт «Ot Vinta»), саморобні декорації, енергійна гра хлопців на сцені. Цікаво, що кожне слово відомої пісні, у якій, здавалося, нічого незвичного ми ніколи не чули, було надзвичайно мистецьки відтворено на сцені. Діма-хатина весело витанцюював протягом усієї пісні, Сашко-туман вміло робив колесо й викрадав кохану (потім, правда, повернув), Сергій-осика емоційно виконував своє завдання – махав руками-вітами; Вадим-оркестр доповнював картинку своєю появою, широкою посмішкою та грою на музичних інструментах (бубон, барабан, труба, контрабас), співаки Андрій і Антон не просто відкривали роти, а іноді навіть робили однакові рухи. Найбільше роботи дісталось Богдану і Максиму, коханому і коханій, головним героям феєрії. Вони вправ-

но танцювали, вміло грали ролі та стійко витримали три хвилини пильної уваги глядачів! Найбільше вражало знання, що ці самі хлопці рік тому не могли навіть ноги підняти в такт музиці, а тут раптом танцюють, грають, малюють...

Хлопці 11-Г не просто порадували глядачів. Вони змусили своїх однокласниць пишатися ними, радіти за них, бути їм вдячними! Тому, шановні хлопці, дякуємо вам за цей чудовий подарунок!!! Для нас ви – найкращі!

Редколегія 11-Г класу

Дівчата 10-Б класу були приємно вражені виступом своїх хлопців. Чого-чого, а хореографічного номера від них точно ніхто не очікував! Та ще й такого креативного! Семеро юнаків математичного класу надали глядачам можливість піднятися в безкрайне голубе небо на уявному літаку, а після успішної посадки з рук привабливої та усміхненої стюардеси отримати святковий літак з приємними побажаннями на крилах.

Дівчата 10-Б класу

Провісник долі України

Грабовської (11-Г), ніжні звуки сопілки зачарували кожного.

Проникливо та щиро звучав Шевченків «Заповіт» з уст учнів 10-11-х класів Вовченка Дмитра, Поліщук Анастасії, Кашапова Василя.

Зміст Шевченкового слова з високою майстерністю передали Каряжа Богдан («Чи то недоля та неволя»), Шевченко Дмитро («Холодний яр») та Потехін Дмитро («Ми заспівали,

розійшлися»).

Хореографічна картинка «Плач Ярославни» у виконанні учнів 9 класу та «Лист у майбутнє», майстерно виконаний семикласниками, справили незабутнє, щире та зворушливе враження.

Доречними були гуморески про Т.Г.Шевченка, виконані учнями 5 класу.

Поезії Великого Кобзаря покладено на музику, багато з них стали народними. Без пісні неможливо уявити програму концерту, тож Юлія Нетьосова та Антоніна Задорожна (10-В) виконали сміливу інтерпретацію тексту класика «Утоптала стежечку».

У душі Шевченка жила філософія на-

Тарас Григорович Шевченко – наш геній, пророк, мислитель, поет, художник.

Від часу Кобзаря виросло більше шести тисяч поколінь. Його прометеївський дух вжився в душі наших гімназистів, будить їх свідомість, кличе до мудрості.

І традиційний Шевченківський тиждень – яскраве цьому підтвердження.

Хвилююче й зворушливо звучали покладені на музику поетичні рядки Тараса Григоровича у виконанні хору учнів 10-х класів: «Учіться, брати мої!» та «Зацвіла в долині».

Вразив своєю ліричністю виступ Оксани

ГІМНАЗИЙНЕ ЖИТТЯ

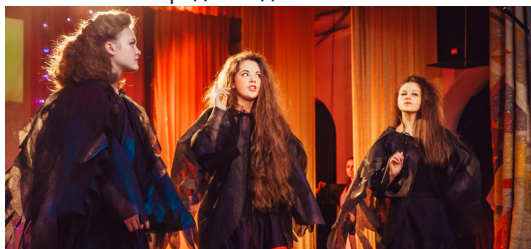

ціональної ідеї – творення міцної держави, яка так тяжко виборювалася і утверджувалася і яку, виявляється, можна так легко втратити. Так сталося після смерті Богдана Хмельницького. Україна постанала руїною. Про це писав Прок у містерії «Великий льох», про кривавий московський урок нагадали й учні 11-Б, В класів Сіденко Іван, Мушин Іванна, Стоянова Єлизавета, Лисенко Юлія, Луценко Кароліна, Благовісна Дарія, Коротка Майя, Шутенко Віктор, Бедзай Максим, Яновський Артур, інсценізуючи поему.

На жаль, пророчі Шевченкові слова про «її окрадену» знаходять підтвердження у нашому сьогоденні, коли «старший брат» знову вносить

розбрат, сіє зневіру і фактично знищив добросусідські взаємини. Та й порозумітися найближчим часом навряд чи вдасться.

Як доказ стали кадри відеофільму, підготовленого учнем 11-В класу Циганковим Олегом.

Змінюються президенти, влада, але залишаються вічними й нетлінними цінності, проголошені Великим Кобзарем.

Молодь, прагнучи в Європу, не забуває свого духовного наставника Тараса Шевченка і устами Героя Майдану Сергія Нігояна пророче сурмить:

*Борітеся – поборете,
Вам Бог допомагає,
За вас правда, за вас слава
І воля свята.*

Богданович Л.Б., Шепель В.О.

Що засмігує нашу мову?

*Любїть Україну
У сні й наяву,
Вишневу свою Україну.
Красу її, вічно живу і нову,
І мову її солов'їну*

(В. Сосюра)

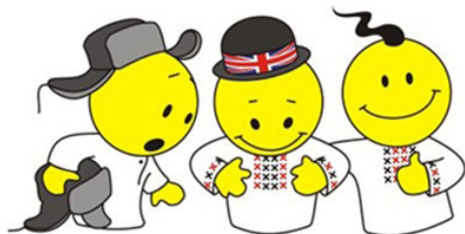
Усім відомо, що українська мова – наймилозвучніша і найбагатша, а також має непросту «біографію».

Доля мови безпосередньо залежить і від долі народу, якому вона належить і завдяки якому існує. Саме українці-герої вибороли право на її життя своєю кров'ю, силою, життям. Нарешті, ось вона, довгоочікувана незалежність! Ось він, український дух! Гордо несли державний прапор, і пісні співали, і го-

ворили мовою, своєю, солов'їною. Говорили... А потім мова стала питанням політичним. З'явилися всілякі ганебні ролики про «телячу мову», державні високопосадовці розповідали про дивних «кривосісів», частина українців з діда-прадіда «не розумелі» та не хотіли «разумєті» її, прекрасну, милозвучну, багатостраждальну та вже колись зганьблену Ємським указом, Валуським циркуляром і такими ось нащадками.

Сьогодні чогось українці почали «себе у собі забувати». Забувають про красу рідної мови, плюндрують її, засмічують усіляким непотрібом. Нині вона сповнена й переповнена жаргонізмами, русизмами, словами паразитами. Навколо звучать безкінечні «е-е-е», «и-и-и», «ну-у», «тіпа», яку так вгрузли у щоденне життя; чую «ка-роче», «фігня», «шняга», «не гоні!», «харе», «блін», які так і ріжуть слух; чую «піпєц», «запаріл», «задолбал», що принижують честь

**УКРАЇНСЬКОЮ
ПРИКОЛЬНІШЕ!**

Мені щастить, коли я шукаю українською

мови й гідність українця; стає соромно, коли порушують межі цензури – по-простому «матюкаються» – діти, підлітки, дорослі... Це все і становить найбільшу загрозу для існування

«солов'їної», саме неповага до мови руйнує особистість, бо позбавляє її її ж почуття власної гідності. Бо справжня людина володіє багатьма мовами, а покруч, маргінал – до пуття ні однією.

Занепад мови свідчить про духовне зубожіння і моральну деградацію народу. «А народ без мови не народ,» – писав В. Сосюра. Якщо відцураємося рідної мови, то, відповідно, відвернемося від нашого минулого, а отже, від нашого коріння – дідів і прадідів. Та й що залишимо нашим дітям, «мовні» бур'яни, суржик? Ким же вони тоді будуть? Що залишать своїм дітям у спадок?

Маю надію, що мова буде процвітати, бо є ті, кому вона потрібна, ті, хто до неї не байдужий.

Каширна Катерина, 11-А клас

Ми можемо змінити світ!

Переходьмо на
спілкування українською

Українська
мова
КОЛИ КРАСА ВИХОДИТЬ
ЗА МЕЖІ РЕАЛЬНОСТІ

Моє перше знайомство з Кобзарем

Ім'я Тараса Григоровича Шевченка відоме багатьом. Особливо – українцям. Хтось колись замислювався, коли вперше почув «Садок вишневий коло хати...», або «Реветь та стогне Дніпр широкий», або «Тече вода з-під явора...»? Чули, знаємо, а звідки?

Я вважаю своїм першим кроком до серйозного «знайомства» з Великим Кобзарем «дружбу» з «Букварем». Чому? Відповім. Не кожен знає, що поет, прозаїк, драматург, художник і просто українець Тарас Шевченко теж проходив, як і всі ми, «курс молодого бійця» – навчався. Це зараз учні у школах мають на вибір і букварі, і читанки, і книжки для позакласного читання. А тоді?

Думаю, що за часів Тарасового дитинства і клептик паперу був за щастя. Тож і

переслідувала, мабуть, Кобзаря усе життя думка про те, як зробити, щоб діти могли вчитися за хорошою, універсальною книжкою. Сам був допитливою дитиною, у юності цікавився багатьма речами, бо хотів усе схопити, пізнати, тож і прагнув іншим допомогти. Головне, що встиг. У 1861 році з'явився «Букварь южнорусский» для недільних шкіл.

Я також мамі у дитинстві ставила безліч питань. Думаю, що у неї голова кругом ходила від моєї цікавості. Почала самотійно читати, то і її життя полегшило. Звісно, що перші запитання стосувалися першої «серйозної» книжки – «Букваря». Хто придумав? Навіщо? Чому? Що далі? Так і відбулося знайомство з азами і буками, альфами і вітами. А найважливіше – зрозуміла, хто причетний до її створення.

Виявляється, розумні люди розумні в усьому: вірш – від поета, малюнок – від художника, знання від допитливої та розумної людини.

Мої пазли прекрасно склалися «Садок вишневий коло хати...» – Шевченко, «Тече вода з-під явора...» – Тарас Григорович, «Реветь та стогне Дніпр широкий...» – Кобзар, «Букварь южнорусский...» – Людина Розумна. Це все належить одній особі. І думаю, що нові відкриття і знайомства з творчою діяльністю цієї унікальної людини ще попереду. Маю надію...

Сергієнко Катерина, 6 клас

День сміху

День сміху – всесвітнє свято, яке традиційно відзначається в усьому світі першого квітня. В цей день прийнято жартувати над близькими людьми і родичами. Свято є хорошою дружньою традицією гумору в багатьох країнах.

Кожна людина любить пожартувати або розіграти кого-небудь, але один день в році цим займаються абсолютно всі, від дитини до дорослого, від студента до ділової людини. Але ось чому цей день припадає саме на перше квітня? Точно сказати ніхто не може.

На цей рахунок існує кілька версій, одні приписують зародження цього свята Стародавньому Риму, де в середині лютого (а зовсім не на початку квітня) святкувалося свято Дурних. Апулей вважав, що в древньому Римі першоквітневий обман був пов'язаний зі святом на честь божества Сміху.

Інші стверджують, що це свято зародилося ще в стародавній Індії, де 31 березня відзначали свято жартів. Також є припущення, що 1-го ж квітня в стародавньому світі жартували тільки ірландці, та й то в честь Нового року. Ісландські саги свідчать, що звичай обманювати 1 квітня, був введений богами на згадку про

Скадею, дочку Тіасса.

Є й версія, за якою цим святом ми зобов'язані не ополітанському королю Монтерею, якому на честь свята з нагоди припинення землетрусу піднесли рибу. Через рік цар зажадав точно таку ж. Такої ж знайшли, але кухар приготував іншу, дуже схожу. І хоча король розпізнав підміну, він не розгнівався, а навіть розвеселився. З тих пір і увійшли

в звичай першоквітневі розіграші.

Коли і ким це свято було завезено в Україну точно не відомо, але в творах багатьох письменників і поетів кінця XVII століття з'являлися рядки про першоквітневі розіграші. Наприклад, російський Пушкін написав:

Брови царя нахмурия,

Говорил вчере:

«Повалила буря

Памятник Петра.»

Тот перепугался:

«Я не знал! Ужель?»

Царь расхохотался:» Первый, брат, апрель...»

Так що будьте насторожі, запасіться почуттям гумору, набором свіженьких жартів і забавних віршиків, на розіграші не ображайтеся, а відповідайте ними ж. Загалом веселіться!

Т.Г. Шевченко «Автопортрет зі свічкою»

Шевченко малює себе».

«На цій фотографії мені здається, що він: мирний, добрий та розумний... На картині відбувається контраст світлого і темного».

«Тарас зображений зі свічкою у руці, яка ледь горить. Погляд на нас кидається: уважний, спокійний, проникливий, привітний».

«Рот – невеличкий, на якому знаходяться бліді безкровні губи. Картина зображена майстерно, її автор перевершив сам себе».

«На картині зображено боротьбу світла з темрявою. Шевченко, ще молодий, є учасником цієї битви... Задумливий погляд перекривають сумні карі очі».

«Шевченко гарно себе намалював. Він карандашом передав усі риси свого характеру».

«Він зображений там середнього зросту і з сумним поглядом».

«Ніс у Тараса невеликий і ніби дитячий. Його стиснутий рот поєднується з блідими губами. Його брови темні, але ледь помітні, які глибоко показують його смуток».

«На цьому полотні зображено картину з назвою «Автопортрет зі свічкою».

«Тарас Шевченко має темно-руське, блискуче, трохи хвилясте волосся, що сповнювало його великий лоб».

«Погляд очей мав у собі сенс життя, маленьку надію. А маленький, мов кружка, кирпатий ніс був у веснянках. Рот був стиснутий, дитячий, з якого потім лунали шедеври. Яскраві маленькі губи були наповнені любов'ю».

«Кирпатий невеликий ніс та невеликий стиснутий рот, мабуть залишилися у нього з дитинства... Низька постаць підкреслює його працелюбність та стомленість».

«Струнка солдатська постаць гармонійно поєднується з привабливим дворянським обличчям».

«На цьому автопортреті

Редколегія 7 класу

Відповідальні за випуск: Шепель В.О., Французан Н.О.
Голова комісії інформації УПГ.

Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів

Веб-адреса: http://portal.prolisok.org/gazeta_prolisok.html

Всі права захищені © 2014 Надруковано в ТЦ облкомплексу, тираж 40 екз.